

Arrest

nr. 89 417 van 9 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Dobandi, gelegen in het district Khoshi in de provincie Logar. U bent geboren op 28 februari 1359 (18 mei 1980 volgens de Gregoriaanse kalender). Op eenjarige leeftijd verhuisde u met uw gezin naar Pakistan. In 2000 keerde u terug naar uw geboortedorp, waar u verbleef tot uw vlucht uit Afghanistan. U bent gehuwd met K. en jullie hebben samen 6 kinderen: H. B., A., B. H., S., M. en A.. Uw vrouw en kinderen verblijven nog steeds in Dobandi. U verliet uw land van herkomst op 9 mei 2011. Op 18 juni 2011 kwam u aan in België waarna u asiel aanvraagde. U had tijdelijk twee banen in Afghanistan. Enerzijds vervoerde u met uw eigen vrachtwagen onder meer graan, suiker, olie van Amangar (Pakistan) naar Kaboel en staal van Logar naar Kaboel. Anderzijds werkte u ook 6 of 7 maand voor de Taliban als chauffeur van Mawlawy Dawood, uw vriend en opvolger van Amir Ahmad Gul, de schaduwgouverneur van de Taliban voor

Logar. U vervoerde Dawood per wagen of motorfiets naar vergaderingen en bracht ook brieven rond. U deed dit als vriendendienst en omdat u Dawood als een goed persoon aanschouwde. Ongeveer een jaar voor uw vertrek, op 9 juni 2010 werd Dawood echter gearresteerd door de Pakistaanse politie in Zakhel in Pakistan. Dawood was daar voor een Talibanvergadering, u was met hem meegegaan om uw schoonouders te bezoeken. Ongeveer twintig dagen na deze gebeurtenis keerde u terug naar Dobandi, waar u uw werk als vrachtwagenchauffeur hervatte. Twee of drie dagen na uw thuiskomst werd u echter aangesproken door de Taliban om opnieuw voor hen te werken zoals u dat voor Dawood deed. Onder het mom van uw transportwerk zei u dat u zich niet vrij kon maken, maar vanaf het moment dat u vrij was zou u komen. U wou echter niet onder Dawoods opvolger, Khetab Emaraty, werken omdat u die als Pakistaanse en dus slechte Taliban ziet. Twintig dagen later kreeg u een tweede maal dit verzoek, maar opnieuw sloot u zich niet aan. Toen u nadien thuiskwam na twee transportopdrachten, had de Taliban u een brief gestuurd met opnieuw dezelfde vraag. Vier maand later zou een tweede brief volgen met de melding dat wanneer er voor de Taliban een probleem of een gevaar zou opduiken, u verantwoordelijk geacht zou worden. Ik bleef echter met uw vrachtwagen rijden tot u vier of vijf maand later aan de Afghaans-Pakistaanse grens in Torgham door het Britse leger tegengehouden werd. Ze namen onder meer vingerafdrukken af en controleerden uw Taskara. Omdat u vreesde door hen ontmaskerd te worden als Talibanlid en u ook vreest te worden vermoord door de Taliban, ging u na die Britse controle naar Kaboel waar u via uw vriend Lal Agha een smokkelaar vond. Op 9 mei 2011 hielp die u Afghanistan te ontvluchten. Op 18 juni 2011 kwam u aan in België waarna u asiel aanvraagde. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legt u uw Afghaans identiteitsdocument (Taskara) voor, uw rijbewijs en de Taskara van uw vader. Na het gehoor stuurde u ook uw twee dreigbrieven van de Taliban per post op naar het CGVS."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u amper iets kwijt kan over de politiek-maatschappelijke situatie in uw regio van herkomst, zoals over verkiezingen en spilfiguren in uw provincie of district. Van de enige vier democratische verkiezingen sinds u in 2000 opnieuw van Pakistan naar Afghanistan verhuisde, kan u er zich namelijk geen enkele correct herinneren. Zo verklaart u eenmaal in Afghanistan te hebben gestemd, met name voor de presidentsverkiezingen, acht of negen jaar geleden (Gehoorverslag CGVS, 23/11/2011, p. 10). U zou toen, nadat u in 2000 uit Pakistan was teruggekeerd (CGVS, p. 2), reeds opnieuw twee jaar in Afghanistan wonen. Volgens u zouden er dus in 2002 presidentsverkiezingen moeten hebben plaatsgevonden. Volgens onze informatie die in het administratief dossier werd gevoegd, vonden er toen echter geen verkiezingen plaats in Afghanistan. De enige presidentsverkiezingen die na de val van de Taliban werden gehouden, zijn die van 2004 en 2009. Nochtans verklaart u ook dat er vier jaar geleden, in 2007 dus, nog eens presidentsverkiezingen plaatsvonden. Nadien verklaart u dat u niet weet welke verkiezingen dat toen juist waren, omdat u niet ging stemmen (CGVS, p. 10). Uw onwetendheid argumenteert u voorts met de stelling dat u geen tv of radio bezat en dat u enkel maar met uw vrachtwagen verkiezingsmateriaal zoals kartonnen dozen heeft getransporteerd. Er mag echter worden verwacht dat als u van zo nabij betrokken bent geweest bij de organisatie van democratische verkiezingen in een land als Afghanistan, dat u zich die perfect kan herinneren. Ook heeft u er het raden naar wanneer er parlementsverkiezingen plaatsvonden in Afghanistan (CGVS, p. 10). Nochtans vonden er nog een kleine acht maand voor uw vertrek plaats. Bij de door u verkeerdelijk gedateerde presidentsverkiezingen zou u uw stem hebben uitgebracht in een tent in Dobandi (CGVS, p. 11), wat volgens de informatie die in het administratief dossier werd gevoegd alweer niet correct is. De stembureaus voor de presidentsverkiezing van 2004 werden namelijk georganiseerd in het Dobandi Noordin Clinic en in 2009 in de Dobandi School. Daaraansluitend is het opvallend dat u het ziekenhuis van Dobandi als Zenak Hospital benoemd (CGVS, p. 6) en de school als de Baghero school (CGVS, p. 5). Voorts is het opmerkelijk dat u weliswaar enkele politieke partijen bij naam kan opnoemen, maar die niet kan linken aan uw provincie Logar en u negatief antwoordt op de vraag of u politieke partijen kent die momenteel actief zijn in uw provincie (CGVS, p. 20). Daarbij valt op dat uw kennis over politieke

partijen en figuren heel erg oppervlakkig is. Zo noemt u wel Jamiat-i-Islami als partij, maar kan u hierover niet meer informatie verschaffen. Het enige dat u weet is dat deze partij actief was nog vóór de Taliban in Afghanistan aan de macht was. Ook over de door u gegeven politieke naam van Shakila Hashimi blijft u heel erg vaag en weet u niet te vertellen voor welke partij zij opkomt (CGVS, p. 10). Van uw gouverneur Attiqullah Ludin weet u dan weer niet welke etnische achtergrond hij heeft (CGVS, p. 11), nochtans is etnie een belangrijk gegeven in een tribale maatschappij als Afghanistan. In het verlengde van uw gebrekkige politieke- en maatschappelijke kennis over het moderne Afghanistan, blijkt u heel erg onwetend te zijn over aanvallen van de Taliban de jaren dat u aanwezig was in uw regio. Nochtans verklaart u even voor de Taliban te hebben gewerkt als chauffeur (CGVS, p. 6). De incidenten die u aanhaalt uit uw district Khoshi situeert u allen reeds zes jaar geleden (CGVS, p. 9). Van iemand die verklaart pas begin mei 2011 uit Dobandi te zijn wegvlucht, mag worden verwacht dat hij meer recente gebeurtenissen aanhaalt. U benadrukt echter dat er in uw district geen grote aanvallen plaatsvonden tijdens de periode dat u er verbleef, sinds 2000 dus. In die periode vonden er in uw Khoshi nochtans enkele noemenswaardige veiligheidsincidenten te melden. Zo werd in juli 2007 het districtshuis van Khoshi aangevallen en werden een maand later twee politieagenten gedood en vier gewond bij een landmijnexplosie. In oktober 2008 werd in Khoshi dan weer een provinciaal parlamentslid vermoord, samen met zijn zoon en drie andere familieleden door gewapende mannen. In uw provinciehoofdstad Pul-i-Alam werden datzelfde jaar drie Tsjechische soldaten gewond bij een artillerieaanval van de Taliban (zie info administratief dossier). De Tsjechische soldaten raakten gewond door de aanval op hun basis nabij Pul-i-Alam, waar sinds 2008 onder meer 9 experten en 275 soldaten gevestigd zijn. Vanuit hun basis organiseert deze Tsjechische (Provincial Reconstruction Team) PRT heel wat reconstructiewerken in de provincie Logar en nauwer in uw district. In 2009 startte deze PRT bijvoorbeeld met de bouw van twee nieuwe scholen waardoor 400 meisjes uit uw district een degelijke opleiding konden krijgen. In 2010 opende dezelfde PRT een waterdam, waarvoor eerst een kanaal werd gegraven en een hydrolic elektriciteitsstation aan aangesloten werd. De dam zou 2.500 hectare land irrigeren en zomaar 500 watt opwekken. De Afgaanse overheid stond in 2008 dan weer in voor de bouw van onder meer vier bruggen en een school in Khoshi. Het is markant dat u deze reconstructiewerken met zo een inslag op de Afgaanse maatschappij niet vernoemd wanneer u daarnaar wordt gevraagd (CGVS, p. 13). Het is zelfs treffend voor uw gebrekkige kennis over recente ontwikkelingen in uw district dat u beweert dat er geen buitenlandse troepen aanwezig zijn in uw regio, wat dus overduidelijk wel het geval is aangezien de Tsjechische PRT wordt aanschouwd als een van de actiefste in Afghanistan. Over PRT zegt u echter dat dit een organisatie was die niets bouwde: "Ze vertelden dat ze bijvoorbeeld een brug gingen bouwen, maar deden dat nooit" (CGVS, p. 13). Het is overduidelijk dat de informatie die in het administratief dossier werd gevoegd het tegendeel bewijst. Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerte verblijf de laatste jaren in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria

for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw land van herkomst of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen. Bovendien bevatten de documenten geen aanwijzingen over uw recent verblijf, zodat ze in geen geval afbreuk zouden kunnen doen aan de motieven van de negatieve beslissing. Daarbij is het ook zo dat het Commissariaat-generaal weet heeft van het feit dat frauduleuze identiteitsdocumenten eenvoudig verkrijgbaar zijn in Afghanistan (Zie informatie administratief dossier). Op die manier kan er geen waarde worden gehecht aan de Taskara die u voorlegt, die van uw vader, uw rijbewijs en de brieven van de Taliban. De briefomslag toont dan weer enkel aan dat enkele van uw voorgelegde documenten werden verstuurd vanuit Afghanistan, wat opnieuw niets zegt over uw verblijf de laatste jaren in Afghanistan."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt dat de envelop van DHL aantoont dat zijn documenten uit Afghanistan komen, dat uit de documenten blijkt dat hij van Afghaanse afkomst is en dat de commissaris-generaal niet aantoont dat de taskara vals is. Verder stelt hij dat hij zijn stem heeft uitgebracht in een tent op de koer van de school, dat hij niet politiek actief is zodat hij weinig informatie kan verschaffen over de juiste jaartallen van de verkiezingen en dat hij zich ver weg hield van alle gevechten.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers beweerde herkomst.

De commissaris-generaal heeft immers terecht opgemerkt dat verzoeker niet kon zeggen wanneer de parlementsverkiezingen in Afghanistan plaatsvonden, dat de jaartallen die hij noemt voor de Afghaanse presidentsverkiezingen onjuist zijn en dat hij het ziekenhuis en de school van zijn dorp verkeerd benoemt. Verzoekers betoog dat hij niet politiek actief is, volstaat niet als verklaring. Verzoeker ging immers één maal stemmen en hij vervoerde met zijn vrachtwagen wel eens verkiezingsmateriaal, zodat toch een betere kennis mag worden verwacht.

De commissaris-generaal heeft ook terecht opgemerkt dat verzoeker geen enkele recente aanslag of aanval kon noemen die in zijn streek plaatsvond, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er zich de laatste jaren verschillende veiligheidsincidenten voordeden. Verzoekers betoog dat hij zich ver weg hield van alle gevechten, kan deze onwetendheid opnieuw niet verklaren. Er mag immers worden verwacht dat deze incidenten heel wat aandacht kregen en dus algemeen bekend zijn onder de bevolking. Bovendien werkte verzoeker een tijd voor één van de plaatselijke leiders van de taliban, zodat zeker mag worden verwacht dat hij van deze incidenten op de hoogte is.

De commissaris-generaal heeft ook terecht opgemerkt dat verzoeker verkeerdelijk beweerde dat er in zijn streek geen buitenlandse troepen aanwezig zijn en dat de PRT een organisatie is die niets bouwde. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift geen verklaring voor deze vaststellingen.

Tot slot heeft de commissaris-generaal ook terecht gesteld dat documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard als ze waarschijnlijke en samenhangende verklaringen ondersteunen. Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde taskara merkt de Raad op dat het van algemene bekendheid is dat aan Afghaanse identiteitsdocumenten niet veel waarde kan worden gehecht. Corruptie bij het verkrijgen van documenten is in Afghanistan wijdverbreid. Zo zijn onder meer reis- en identiteitsdocumenten eenvoudig en tegen relatief lage prijzen te koop in Afghanistan en in de grensstreek met Pakistan. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben derhalve slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van een Afghaanse asielzoeker. Gelet op deze informatie in samenhang met verzoekers gebrekkige kennis over Afghanistan kon de bestreden beslissing dan ook terecht besluiten dat er geen bewijswaarde kan gehecht worden aan de neergelegde identiteitsdocumenten. Dat de enveloppe met documenten verstuurd werd vanuit Afghanistan doet hier geen afbreuk aan aangezien deze geen bewijs vormt van verzoekers verblijf in Afghanistan de laatste jaren.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend ent waalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER